

Scénář k nahrávce ze dne 14. 5. 2026

Jitka BAŠTOVÁ (*2. 4. 1949)

Mluvčí_1: Paní Jitka Baštová (rozená Zemanová) se narodila 2. 4. 1949 v Čimelicích. Narodila se doma v čísle popisném 72. V současnosti žije v domku číslo popisné 85 přes ulici.

Rodiče nikdy nebyli v komunistické straně, neřešili politiku. Přesto měla celková dobová situace dopad na život paní Jitky.

Mluvčí_2. Dětství a mládí prožila v Čimelicích, společně s prarodiči, rodiči a dvěma sestrami. Otec byl soukromý zemědělec, později vstoupil do družstva. Matka byla vyučená švadlena a byla nejprve v domácnosti, později ovšem i ona musela nastoupit do zaměstnání v místním JZD..

00:00

To byla práce na těch statcích nebo na těch dvorech, byla opravdu práce, práce a zase práce. Ráno se muselo, když byly krávy, tak se muselo dojít, nebo na pole — tak zase postrojít koně, ty musely být nažrané a vyhřebelcované, všechno. A zase odvézt mlíko, tam byla sběrna, no a potom hned vyrazit zase na pole. Naši měli asi 8 hektarů, asi 4 pronajaté.

Mluvčí_3. Jaký je podle vás rozdíl mezi soukromým hospodařením kdysi a pak v družstvu nebo dnes?

07:12

Tak to bylo opravdu — těch strojů moc nebylo. Takže tam tahali to koně, takže byly zase ty nářadí — co byly třeba pluhy, nebo sekačky byly — všechno tohle to bylo, ale dneska to prostě nejde. Aby někdo běhal po mezi, chtěl bych ho vidět. Třeba dnes máte stroje, které pomalu můžete říct z obýváku. A to je nesmysl, aby to běhalo po deseti hektarech.

A i v těch kravínech — to jsem sama koukala — moje maminka tam dělala, už potom na dvouřadovém kravíně, kdy už se došlo do potrubí, ale nosilo se to v konvích, muselo se to ido frigér a tohle, takže ty ženské se tam taky nadřely.

Mluvčí_1. Jaké byly vaše možnosti studia, když jste byla ovlivněna tímto prostředím?

14:30

Šla jsem na střední zemědělskou školu. No a tak jsem šla na tu zemědělkou, no a tam jsem jako šla normálně, to byla čtyřletá zemědělkou. To jsem tedy skončila v druhé řadě.

Mluvčí_2. Mluvil se u vás doma o politice?

15:03

Nějak se moc nemluvalo.

Mluvčí_2. A jak fungovaly mezilidské vztahy za minulého režimu, pomáhali a důvěřovali si lidé nebo tam panovala taková opatrnost?

15:03

Mezi sousedy bylo normální, třeba že sousedi seděli venku na lavičce, probírali se všechny možné starosti. Třeba tam paní, co byla vedle, tak ta ovdověla hrozně brzy — jeli z pole, no ana manžela padla fůra. Mysleli si, že to podepře, no tak pochopitelně zemřela. Měla malou holku, tak ty taky, jako naši se taky snažili — třeba potřebovala něco na poli, a taky bylo normální, že třeba šli nějaký lidi pomoc sbírat brambory, třeba měli políčko, tak naši zasejím to zorali, zasázeli. Prostě taková ta pomoc, opravdu jako byla.

Ty vztahy sousedský si myslím, že byly lepší. Nebo když se chodilo mlátit nebo tohleto, tak říkám, naši tehdy a ta mlátička zase tak počovala po vsi, ale zase chodili pomáhat jedni druhým. Ty zase jim vymlátili to, co měli oni. Naší třeba toho měli asi víc, no ale zase tam byli třeba ještě větší sedláci, no a ty už byli, já si to ani nepamatuju, já si pamatuju spíš tohleto

Mluvčí_3. A jak jste vnímala změnu v roce 1989. Nebyla jste třeba taky na náměstí?

51:00

Ne, ne, já jsem byla v práci. Mně navezli surovinu a tam mě to mohlo dostat prostě.

Mluvčí_1. Ale změna režimu umožnila jiné věci, víme třeba, že ráda cestujete...?

19:35

Jako když se budete moct někam podívat, jed'te, koukejte se, jak to vypadá všechno.[nesrozumitelné] A do třeba co bylo jako Normandie i Bretaň. To na nám se myšlené, to je něco takového, že budete takhle krk spadnete a posadíte ho do moře. I ta historie je taky nádherná.

Vypracovali žáci 9.B ZŠ Tomáše Šobra v Písku:

1/ Anička My Anh Ngo (Anička)

2/ Antonín Němec

3/ Daniel Kolář

4/ Samuel Malkus

5/ Daniel Klimeš

